

**Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника
Навчально-науковий юридичний інститут**

Андріюк В.В.

**ФІЛОСОФІЯ ПРАВА ТА МЕТОДОЛОГІЯ НАУКОВИХ
ДОСЛІДЖЕНЬ**

**Методичні вказівки для підготовки до семінарських занять
здобувачів вищої освіти заочної форми навчання
спеціальності 081**

Івано-Франківськ, 2023

Рекомендовано до друку Вченою радою Навчально-наукового юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (протокол № 4 від 17 січня 2023 р.).

Рецензенти:

- доктор юридичних наук, професор кафедри загальнотеоретичного правознавства та публічного права Національного університету “Києво-Могилянська академія”, професор Козюбра М.І.

- доктор історичних наук, завідувач кафедри теорії та історії держави і права Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника, професор Адамович С.В.

Андріюк В.В. Філософія права та методологія наукових досліджень. Методичні вказівки для підготовки до семінарських занять здобувачів вищої освіти заочної форми навчання спеціальності 081. Івано-Франківськ: Юридичний інститут Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2023.

© Андріюк В.В., 2023

© Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2023

ВСТУП

Сучасні умови становлення громадянського суспільства, побудови правової держави, утвердження принципів демократичного суспільства в Україні, удосконалення національного законодавства, реформування усіх сфер життєдіяльності українського суспільства передбачають формування, розвиток і закріплення нового юридичного мислення, правового світогляду, правової культури, в тому числі і високої професійної культури юриста, що немислиме без осягнення бутєвих основ права як самобутнього феномену та соціального явища, його поняття, сутності та змісту, його форм існування та цінності, а також ролі і значення у житті людини, держави, суспільства, що є предметом філософії права.

Філософія права як методологічна, світоглядна юридична наука та навчальна правова дисципліна вивчається здобувача вищої освіти-магістрантами протягом одного семестру і має на меті оволодіння системою сучасних теоретичних знань про дисциплінарний статус, предмет, завдання і функції філософії права, а також її основні підрозділи – правову онтологію, правову гносеологію, правову аксіологію та правову антропологію. Саме при вивченні цієї навчальної дисципліни відбувається формування сучасної позитивної правосвідомості майбутніх юристів, що базується на осмисленні права не тільки і не стільки як інструменту державної політики, а й як духовного феномену, що опирається на всю систему людських цінностей і сам ці цінності утверджує.

У результаті вивчення дисципліни здобувачі вищої освіти повинні:

- 1) знати сенс права та його сутність, поняття; сучасні філософсько-правові проблеми; історію філософії права; основне питання філософії права щодо тлумачення співвідношення між природним та позитивним правом; основний зміст правової онтології, правової гносеології, правової аксіології та правової антропології; 2) вміти чітко окреслити межі філософсько-правової проблематики; точно визначити, що таке філософія і що таке право; орієнтуватися в концепціях та історії філософії права.

При вивченні філософії права стоять наступні завдання:

- оволодіння правовим матеріалом щодо різних типів праворозуміння;

- ознайомлення з основними історичними періодами розвитку філософсько-правової думки, а також ідеями, концепціями та теоріями, що були теоретично реалізовані;
- опанування знаннями правової онтології, правової гносеології, правової аксіології та правової антропології;
- формування у здобувачів вищої освіти вмінь здійснювати глибокий аналіз правових явищ за допомогою методології пізнання права в умовах зростання інформації і постійного ускладнення законодавства;
- прищеплення навиків сучасного юридичного мислення, які дозволили б систематизувати одержані знання з галузевих юридичних дисциплін;
- прищеплення навиків застосування понятійного апарату та методологічного інструментарію, що розробляється філософією права;
- формування у здобувачів вищої освіти вмінь виявляти загальні тенденції розвитку правової реальності.

Вказані завдання реалізуються шляхом спільної активної роботи викладача та здобувачів вищої освіти, в тому числі і на семінарських заняттях. Останні спрямовані на закріплення, розширення і поглиблення знань, одержаних на лекційних заняттях. Причому, семінарські заняття передбачають, окрім поглиблення розуміння змісту лекційного матеріалу, також розвиток навиків креативного, правильного та обґрунтованого правового мислення, вмінь проводити комплексний теоретичний аналіз досліджуваних проблем, здійснювати узагальнення, робити власні висновки. З цією метою на семінарські заняття здобувача вищої освітим виноситься перелік питань для обговорення, визначаються ключові поняття розглядуваної теми, рекомендується виконати теоретико-аналітичні завдання, а також пропонуються теми для написання рефератів з окремих проблемних питань.

Підготовка до семінарського заняття передбачає попереднє вивчення здобувача вищої освітими питань для обговорення шляхом аналізу лекційного матеріалу, рекомендованих підручників, довідкової літератури, а також спеціальної літератури, яка подана до кожної теми. В результаті цього здобувачі вищої освіти повинні сформулювати свою відповідь наперед, окресливши її межі та визначивши її структуру і наповнення.

В процесі підготовки та проведення семінарських занять здобувачі вищої освіти повинні розвинути вміння мислити креативно, творчо, формувати свою власну думку з розглядуваних питань, обґрунтовувати її на підставі положень, викладених в навчальній та науковій юридичній літературі. Крім того, здобувачі вищої освіти повинні логічно викладати основні положення теми, зрозуміло і правильно формулювати свою думку, адекватно використовуючи понятійний (категоріальний) апарат та методологічний інструментарій юридичної компаративістики. При цьому відповідь на питання повинна бути чіткою, конкретною та містити всю необхідну і достатню інформацію стосовно розглядуваного питання.

Сформульовані до кожної теми методичні вказівки допоможуть здобувача вищої освіті зорієнтуватися в навчальному матеріалі, визначити логічну структуру теми та кожного питання, що виносяться на обговорення, і таким чином сформулювати логічно побудовані, структуровані, чіткі, вичерпні відповіді на поставлені питання.

Підготовка до семінарських занять передбачає вивчення також і тих питань або окремих їх аспектів, які не охоплюються лекційним курсом, проте виносяться для обговорення на семінарських заняттях. Тому здобувачі вищої освіти повинні самостійно вивчити ці питання і підготувати на них відповіді, враховуючи методичні вказівки та рекомендації, що містяться в даному навчально-методичному виданні. Все це сприятиме активізації самостійної роботи здобувачів вищої освіти. Причому, ефект останньої покликано посилити написання рефератів, тематика яких подається до кожної теми. Реферати виконуються здобувача вищої освітими на основі аналізу наукової та навчальної юридичної літератури, належним чином (відповідно до вимог, що ставляться до їх написання) оформляються, захищаються на присвяченому вказаній темі семінарському занятті шляхом викладу основних його положень і здаються викладачеві.

Треба сказати, що окрім розгляду питань теми та написання рефератів, передбачається обов'язкове вивчення ключових понять теми, дефініції яких здобувачі вищої освіти повинні знати напам'ять, а також виконання теоретико-аналітичних та схематичних завдань. Причому, вказані завдання повинні бути відображені в письмовій формі, а їх невиконання може бути оцінене незадовільною оцінкою.

Врахування викладених в цьому навчально-методичному виданні вказівок дозволить ґрунтовно вивчити питання філософії права та методології наукових досліджень, шляхом спільної активної роботи

викладача та здобувачів вищої освіти на семінарських заняттях, а також спрямує пізнавальну активність здобувачів вищої освіти на вивчення багатьох важливих дискусійних правових питань, недостатньо висвітлених або взагалі обійдених увагою на лекційних заняттях, сприятиме ґрунтовному засвоєнню знань з дисципліни, здобуттю достатніх та необхідних знань з філософії права та методології наукових досліджень, розвитку правового мислення та розширенню світогляду здобувачів вищої освіти, що навчаються за спеціальністю 081 «Право».

ТЕМА 1. ОНТОЛОГІЯ ПРАВА

Розуміння права, його сутності та особливостей залежить від тієї філософської позиції, з якої воно розглядається. Право є надзвичайно багатим явищем, і кожна філософська течія відповідно до своєї природи обирає для дослідження той аспект права, який, на її думку, виявляється головним. Однак представники практично всіх філософських течій погоджуються з тим, що право є засобом регулювання відносин у суспільстві.

Право є складним соціальним явищем, тому існує дуже багато визначень цього поняття. При розгляді даної теми слід звернути увагу на різноманітність визначень права.

При визначенні поняття права слід чітко виділити сутнісні ознаки права. Причому, характеристика ознак права повинна включати детальне пояснення кожної з них. Крім того, для кращого розуміння поняття права здобувачі вищої освіти повинні з'ясувати широке розуміння права, сутність та основні ознаки сучасного позитивного права, співвідношення права і закону, національного і міжнародного права, права і державного примусу.

Право як продукт суспільного розвитку є складним соціальним явищем, яке тісно пов'язане і багато у чому залежить від економічного, політичного і культурного розвитку суспільства. Тому комплексна характеристика права передбачає аналіз співвідношення (взаємозв'язку, взаємовпливу, взаємозалежності) права з іншими соціальними інститутами і явищами. Здобувача вищої освіти слід зауважити, що право, займаючи особливе місце у суспільстві, перебуває в тісному взаємозв'язку з державою, економікою, політикою. При цьому здобувачі вищої освіти повинні встановити основні аспекти співвідношення права і держави, права та економіки, права і політики, а також визначити основні аспекти відносної самостійності сучасного права.

Варто також детально звернути увагу на природно-правовий та позитивістський підхід до розуміння права та акцентувати увагу на розрізненні права і закону.

Питання для обговорення:

1. Поняття, зміст онтології права та її місце в системі філософії права.

2. Поняття, природа та структура правової реальності.

2.1. Поняття правової реальності.

2.2. Природне і позитивне право як основні структурні елементи правової реальності.

2.3. Форми буття права: ідея права, норма права, правове життя.

2.4. Правова реальність як форма здійснення ідеї права.

2.5. Правова дійсність як єдність сутності та функціонування (існування) права.

3. Сутність права як філософсько-правова проблема.

3.1. Поняття сутності права.

3.2. Суперечливість сутності права. Різноманітність підходів до визначення сутності права.

4. Праворозуміння: поняття, рівні, типи.

4.1. Поняття праворозуміння та його рівні.

4.2. Типологія праворозуміння. Основні типи праворозуміння та можливості їх синтезу.

4.3. Загальні принципи права, закон, право: лінії взаємозв'язків.

4.4. Інтегративне праворозуміння: можливості, підстави, наслідки.

Ключові поняття: онтологія права, правова реальність, правова дійсність, правове буття, форми буття права, сутність права, праворозуміння, тип праворозуміння, юснатуралізм, юридичний позитивізм, соціологічна юриспруденція.

Теоретико-аналітичні завдання:

1. В чому, на вашу думку, проявляється співвідношення права і закону?

2. На основі аналізу літератури Визначте основні аспекти співвідношення понять «правове буття», «правова реальність», «правова дійсність».

3. Проаналізуйте, навівши приклади, взаємозв'язок соціального буття та буття права.

4. В чому, на Вашу думку, полягають причини різноманітності концепцій та підходів до праворозуміння?

Реферати:

1. Праворозуміння в епоху постмодерну.
2. Традиції та новації в праві.
3. Мораль як одна з передумов виникнення та джерело права.

Додаткова література до теми:

1. Бандура О. Онтологія права як складова філософської онтології (попередні міркування). *Філософські та методологічні проблеми права*: науковий журнал. 2021. № 2. Том 22. С.48-55.
2. Бернюков А. Правова реальність: постановка питання в сучасному методологічному форматі. *Підприємництво, господарство і право*. 2014. № 3. С. 3-7.
3. Бернюков А.М. Юридична реальність: монографія. Хмельницький: ЦНТІ, 2016. 389 с.
4. Біржакова Є. О. Властивості права в контексті природно-правового праворозуміння. *Часопис Київського університету права*. 2011. № 4. С. 60-64.
5. Геселев О. В. Інтегративне праворозуміння як складова сучасної постмодерної правової культури: сутність та актуальне значення. *Актуальні проблеми держави і права*. 2009. Вип. 49. С. 305-312.
6. Добренька Н. В. Основні концептуальні підходи до праворозуміння. *Вісник Академії адвокатури України*. 2011. Число 3. С. 21-26.
7. Дудаш Т. Праворозуміння крізь призму герменевтики. Праці Львівської лабораторії прав людини і громадянина НДІ державного будівництва та місцевого самоврядування НАПрН України. Редкол.: Рабінович П.М. (гол. ред.) та ін. Серія 1. Дослідження та реферати. Вип. 22. Львів: Край, 2010. 248 с.
8. Дудченко В.В. Традиція правового розвитку: плюралізм правових вчень. Одеса: Юрид. література, 2006. 302 с.
9. Карпічков В. О. Правова реальність: категоріальний аналіз. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*: Серія Право. 2014. Випуск 25. Том 1. С. 45-49.
10. Карпічков В. О. Функції правової реальності: поняття та критерії класифікації. *Наше право: Науково-практичний журнал*. 2014. № 4. С. 11-16.

11. Коваленко І. І. Інтегративне праворозуміння в контексті феноменологічного осягнення права. *Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»*. Серія: Філософія, філософія права, політологія, соціологія. 2015. № 2. С. 129-140.
12. Ковтонюк А. М. Співвідношення основних типів праворозуміння. *Університетські наукові записки*. 2006. № 3-4. С. 54-58.
13. Козловський А. Праворозуміння: буття-в-собі, буття-для-себе, буття-для-іншого (досвід феноменологічного аналізу). *Філософія права і загальна теорія права*. 2012. № 2. С. 84–94.
14. Козюбра М. Доктрина природного права: через історичні злети й падіння до визнання основою найважливіших досягнень сучасної правової теорії та практики. *Право України*. 2021. № 1. С. 12-42.
15. Козюбра М. Основні форми буття права та взаємовідносини між ними. *Право України*. 2011. № 8. С. 21-31.
16. Козюбра М. Праворозуміння: поняття, види та рівні. *Право України*. 2010. № 4. С. 10-21.
17. Колодій А, Колодій О. Праворозуміння: теорія, політика, практика. *Вісник Академії правових наук України*. 2010. № 3. С. 12-18.
18. Кравець В.М. Співвідношення природно-правового, історичного та позитивістського підходів до визначення сутності права. *Держава і право: Збірник наукових праць*. Юридичні і політичні науки. Вип. 13. 2001. С. 20-25.
19. Лобода Ю.П. Феномен права та традиція праворозуміння. *Проблеми філософії права*. Том IV-V. 2006-2007. С. 84-92.
20. Луцький Р. П. Доктринальні ознаки позитивного права. *Альманах права*. 2020. Випуск 11. С.52-56.
21. Максимов С. І. Класична і неklasична моделі осмислення правової реальності. *Право України*. 2014. № 1. С. 61–68.
22. Максимов С.И. Правовая реальность: Опыт философского осмысления. Х.: Право, 2002. 318 с.
23. Мозоль Н. І. Сучасні концепції праворозуміння: поняття, характеристика та особливості. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2013. № 1. С. 36-41.

24. Оборотов Ю. М. Традиції та оновлення у правовій сфері: питання теорії (від пізнання до розуміння права): Монографія. Одеса: Юрид. літ., 2002. 280 с.
25. Оборотов Ю.М. Традиції та новації в правовому розвитку. О.: Юрид. літ., 2001. 160 с.
26. Павлишин О.В. Правова реальність як знакова система: монографія. Харків, 2017. 336 с.
27. Петришин О. Соціально-юридична природа права. *Право України*. 2012. №1-2. С. 15-29.
28. Рабінович П. Людські потреби – глибинний визначальний чинник праворозуміння. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2014. № 4. С. 14-24.
29. Рабінович П. Праворозуміння "природне" та "легістське": неминучість співіснування. *Право України*. 2009. № 3. С. 65-70.
30. Савенко В.В. Закон у структурі правової реальності: монографія. Тернопіль: Астон, 2015. 460 с.
31. Савенко В. В. Правова реальність як відображення буття права. *Вісник Запорізького національного університету*. Юридичні науки. 2015. № 1(1). С. 9-15.
32. Слюсаренко О. Л. Праворозуміння в епоху постмодерну. *Юридична наука*. 2011. № 2. С. 7-11.
33. Стовба О.В. Буття права у правовій ситуації як онтологічна засада верховенства права. *Проблеми філософії права*. Т. III. 2005. С. 24-31.
34. Стовба О.В. Право і час: монографія. Харків: Тім Пабліш Груп, 2016. 368 с.
35. Стовба О. Темпоральна онтологія права. Пролегомени. *Філософія права і загальна теорія права*. 2012. № 2. С. 95-101.
36. Томаш Л. В. Громадянське суспільство як система забезпечення життєдіяльності політичної, економічної, соціальної та духовної сфер. *Часопис Київського університету права*. 2012. № 2. С. 366-371.
37. Шевченко А. Є. Проблеми праворозуміння очима сучасних науковців. *Часопис Київського університету права*. 2013. № 1. С. 399-400.
38. Ющик О. Про необхідність пізнання сутності та визначення поняття права. *Право України*. 2010. № 4. С. 106-114.

ТЕМА 2. ГНОСЕОЛОГІЯ ПРАВА

Одним з основних завдань філософії права є пошук відповіді на запитання: яким чином універсальні закони буття пов'язані з законами суспільства, у тому числі з правовими законами, за допомогою чого вони впливають на соціальне буття людей.

Ці філософсько-правові проблеми важливі тому, що право не є специфічною сферою соціального буття, відокремленою від інших суспільних сфер. Воно охоплює весь простір цивілізованого існування людей, що стає простором правової реальності. Отже, без чіткого з'ясування онтологічної природи права, змісту і складу поняття правової реальності, знання основних форм буття права неможливо зрозуміти феномен права в цілому.

При розгляді даної теми слід акцентувати увагу на тому, що являє собою правова антропологія; які антропологічні основи правопорядку в цілому і прав людини зокрема; що являє собою «людина юридична»; як пов'язані між собою особистість і право?

Питання для обговорення:

1. Поняття, значення та основні напрямки розвитку гносеології права.

2. Загальна характеристика правового пізнання.

2.1. Специфіка правового пізнання.

2.2. Об'єкт правового пізнання. Особливості права як об'єкта пізнання.

2.3. Суб'єкт правового пізнання.

2.4. Теоретичне і практичне, раціональне та ірраціональне в правовому пізнанні.

2.5. Етапи та рівні правового пізнання.

3. Особливості правового мислення. Правова аргументація.

4. Право та наука: основні аспекти співвідношення.

4.1. Парадигма права: поняття, підходи, значення.

4.2. Ідея права.

4.3. Правова доктрина та її значення для праворозуміння, правотворення та правозастосування.

4.4. Методологічні проблеми юридичної науки.

5. Проблема істини у праві.

- 5.1. Істина у праві: класична та сучасні інтерпретації.
- 5.2. Істина в правотворчості. Істинність норми права.
- 5.3. Істина в правозастосовчій діяльності. Істина та правосуддя.

Ключові поняття: гносеологія права, правове пізнання, правового мислення, правова аргументація, парадигма права, ідея права, правова доктрина, істина у праві.

Реферати:

1. Проблема об'єктивності права.
2. Істина у праві: класична та сучасні інтерпретації.
3. Методологічні проблеми юридичної науки.

Додаткова література до теми:

1. Андрюшко І.Я. Правове мислення у контексті герменевтики права. *Держава і право: Юридичні і політичні науки: зб.наук.праць.* 2012. Вип. 55. С. 100-105.
2. Балинська О.М. Семіотика права: монографія. Львів: ЛьвДУВС, 2013. 416 с.
3. Бандура О.О. Єдність цінностей та істини у праві. Київ: НАВСУ, 2000. 200 с.
4. Бандура О. Істина як загальна та правова цінність. *Право України.* 2010. № 2. С. 88-95.
5. Бернуков А.М. Юридичне мислення як гносеологічна основа правової герменевтики. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ.* Серія юридична. Збірник наукових праць. 2006. Вип. 3. С. 385-394.
6. Варга Ч. Правова доктрина: методологія та онтологія. *Право України.* 2011. № 8. С. 99-108
7. Гарасимів Т. Філософське осмислення світоглядних засад філософії права у контексті правового пізнання. *Право і безпека.* 2009. № 2. С. 95-101.
8. Дудченко В.В., Аракелян М.Р., Завальнюк В.В. Герменевтика права: розвиток юриспруденції: навчальний посібник. Київ: Фенікс, 2014. 184 с.
9. Козловський А.А. Герменевтичні константи правового пізнання. *Науковий вісник Чернівецького університету: Збірник наукових праць.* Вип. 62: Правознавство. 1999. С. 5-10.

10. Козловський А.А. Гносеологічна сутність права. *Науковий вісник Чернівецького університету: Збірник наукових праць*. Вип. 131: Правознавство. 2002. С. 5-8.

11. Козловський А.А. Право як пізнання: вступ до гносеології права. Чернівці: Рута, 1999. 295 с.

12. Музика М. П. Феноменологія як пошук нових ірраціоналістичних тенденцій в осмисленні права. *Університетські наукові записки*. 2018. № 1 (65). С. 136-149.

13. Оніщенко Н. М. Правова доктрина, юридична наука та захист прав людини (коефіцієнт корисної дії). *Альманах права*. 2020. Випуск 11. С. 11-15.

14. Орлова О. Сутність правового мислення. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2013. Сер. 21. Право. Вип. 21. Ч. II. Т. I. С.88-90.

15. Панов М. Правова доктрина та її значення для практики правотворення, правозастосування і розвитку юридичної науки: методологічні аспекти дослідження. *Право України*. 2022. №1. С. 9-22.

16. Ющик О. Юридична доктрина України: актуальність і науково-методологічні основи. *Право України*. 2021. № 2. С. 13-28.

ТЕМА 3. ФІЛОСОФСЬКО-СВІТОГЛЯДНІ ТА ЗАГАЛЬНОНАУКОВІ МЕТОДИ ПІЗНАННЯ

Здобувача вищої освіти необхідно звернути особливу увагу на питання методології юридичної науки. Для того, щоб глибоко і всебічно дослідити свій предмет, з'ясувати його сутність, якісні характеристики, динаміку розвитку, юридична наука має розгалужену систему методів дослідження. Ця система є складним утворенням, дослідницьким інструментарієм всієї юридичної науки. Тому вкрай важливим є детальна характеристика системи методів, логічних прийомів та засобів пізнання державно-правових явищ.

1. Сучасні концепції філософської методології науки.

1.1. Матеріалізм та ідеалізм.

1.2. Метафізична методологія.

1.3. Діалектична методологія.

1.4. Екзистенціалізм як філософська методологія.

1.5. Феноменологія як філософська методологія.

1.6. Герменевтична методологія.

1.7. Структуралізм як методологічна доктрина.

2. Фундаментальні принципи правового дослідження.

2.1. Фундаментальні методологічні принципи наукового дослідження.

2.2. Методологічні підходи досліджень явищ правової дійсності.

3. Загальнонаукові методи дослідження.

3.1. Класифікація та характеристика загальнонаукових методів.

3.2. Емпіричні методи дослідження.

3.3. Емпірико-теоретичні методи дослідження.

3.4. Теоретичні методи дослідження.

Практичні завдання:

1. Проілюструвати зміст та можливості використання діалектичного методу, логічних прийомів та операцій, методів аналізу та синтезу, методів дедукції та індукції, емпіричних методів (спостереження, порівняння, вимірювання, експеримент) при дослідженні правових проблем.

2. Навести 3-4 приклади некоректного застосування філософських методів (підходів) у вітчизняній юридичній літературі та проаналізувати їх.

3. Відшукати у вітчизняній юридичній літературі або нормативно-правових актах 3-4 приклади логічних помилок та проаналізувати їх.

Додаткова література до теми:

1. Галкун Т. М. Методологія та організація наукового дослідження. *Таврійський вісник освіти*. 2017. № 1. С. 303-304. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tvo_2017_1_59.

2. Макарова О. В. Методологічні основи наукового дослідження в галузі права. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова*. Серія 18: Економіка і право. 2011. Вип. 15. С. 98-104. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nchnpu_018_2011_15_15.

3. Пасмор Ю. В. Наукові дослідження в галузі права як об'єкт інформаційного забезпечення. *Вісник Харківської державної академії культури*. 2010. Вип. 30. С. 187-194. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/hak_2010_30_25.

4. Бостан С.К. Методологія правового дослідження: поняття, структура, філософсько-світоглядні основи. *Вісник Університету імені Альфреда Нобеля*. Серія «Право». 2021. № 1(2). С. 16-28.
5. Бостан С.К. Методологія правового дослідження: поняття, структура, філософсько-світоглядні засади. *Вісник Університету імені Альфреда Нобеля*. Серія «Право». 2021. № 2(3). С. 115–130.
6. Кельман М. Методологія правознавства як світ організованих форм мислення та діяльності дослідника. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія: Юридичні науки. 2017. № 861. С. 61-68.
7. Кельман М. Методологія сучасного правознавства: становлення та основні напрямки розвитку. *Психологія і суспільство*. 2015. Т. 4. С. 33-48
8. Козюбра М.І. Методологія правознавства і методологія права: співвідношення понять та їх особливості. *Право України*. 2014 № 1. С.22-33
9. Луць Л. Сучасна українська правова наука: деякі проблеми та перспективи. *Історико-правовий часопис*. 2016. № 2. С. 20-26
10. Оборотов Ю. Н. Изменение парадигмы методологии юриспруденции. *Наукові праці Національного університету «Одеська юридична академія»*. 2013.Т. 15. С. 32-40.
11. Балинська О.М., Яценко В.А. Синергетика як методологічна парадигма юридичних досліджень. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. 2017. № 4. С. 3-12.
12. Головін А. Застосування методів юридичної герменевтики в інтерпретаційній діяльності Конституційного Суду України. *Вісник Конституційного Суду України*. 2012. № 4. С. 43–54.
13. Корунчак Л.А. Проблема використання синергетичного підходу при дослідженні правових явищ. *Часопис Київського університету права*. 2011. № 3. С. 58-62.
14. Ковальський В. Принцип єдності історичного і логічного у сучасних правових реаліях. *Юридична Україна*. 2014. № 10. С. 4-7.
15. Костицький М.В. Логіка як методологія наукового пізнання. *Філософські та методологічні проблеми права*. 2014. № 1 С. 3-13.
16. Костицький М. В. Необхідність трансформації юридичної методології як бази розвитку права. *Український правовий часопис*. 2004. Вип.7(12). С.16-17.

17. Павко А. Методологія модерну і постмодерну: проблеми синтезу протилежних підходів. *Вісник Національної академії наук України*. 2011. № 3. С. 34–39.

18. Пархоменко Н.М., Легуша С.М. До визначення змісту загальних (філософських) методів теорії держави і права. *Часопис Київського університету права*. 2008. № 1. С. 26-31.

19. Сташенко О. До питання про природу наукових соціологічно-правових досліджень. *Підприємництво, господарство і право*. Науковий журнал. 2009. №10. С.57–60.

20. Шевчук Р.М. Діалектичний метод у правознавстві: окремі аспекти. *Філософські та методологічні проблеми права*. 2012. № 2. С. 25-31.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Підручники та навчальні посібники з філософії права:

1. The Oxford Handbook of Jurisprudence and Philosophy of Law / Edited by Jules L. Coleman, Kenneth Einar Himma, and Scott J. Shapiro. New York, 2002. 737 p.
2. Актуальні проблеми філософії права: посібник / О. М. Балинська, А. С. Токарська, В.А.Ященко; за заг. ред.О. М. Балинської. Львів: ЛьвДУВС, 2017. 612 с.
3. Балинська О.М. Філософія права (вербально-біхевіористський підхід): словник (категорії, поняття, терміни). Львів: ПАІС, 2008. 164 с.
4. Баумейстер А.О. Філософія права: навч. посіб. К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2010. 311 с.
5. Бачинін В.А., Панов М.І. Філософія права: Підручник. К.: ВД «ІН ЮРЕ», 2006. 472 с.
6. Вовк В.М. Філософія права: Навчально-методичні матеріали. Івано-Франківськ: Вид-во «Сімик», 2006. 188 с.
7. Габрієлян О.А., Кальной І. І., Цветков О. П.. Філософія історії: підручник / О. А. Габрієлян, І. І. Кальной, О. П. Цветков. К.: Академвидав, 2010. 213 с.
8. Гегель Г. В. Ф. Основи філософії права, або Природне право і державознавство / Пер. з нім. Р. Осадчука та М. Кушніра. К.: Юніверс, 2000. 336 с.
9. Гайдунін О.О. Філософія права. Європейські парадигми праворозуміння. Підручник К.: НУОУ, 2019. 436 с.
10. Дворкін Р. Серйозний погляд на філософію права / Пер. з англ. А. Фролкін. К.: Основи, 2000. 519 с.
11. Кузнецов В.І. Філософія права. Історія та сучасність: Навчальний посібник. К.: ВД «Стилос»: ПЦ «Фоліант», 2006. 382 с.
12. Максимов С. І. Філософія права: сучасні інтерпретації: [вибр. пр.: статті, аналіт. огляди, переклади] (2003 - 2010).Х.: Право, 2010. 336 с.
13. Марченко О.В. Філософія права: навчальний посібник. Дніпропетровськ: Дніпропетровський державний ун-т внутрішніх справ, 2015. 304 с.

14. Мірошніченко В. І., Ганьба О. Б., Зборовська Л. А. Філософія права: навч. посібник. Хмельницький: Видавництво НАДПСУ, 2016. 184 с.

15. Патеї-Братасюк М. Г. Філософія права: Навчальний посібник. Тернопіль, 2006. 344с.

16. Рабінович П. М., Добрянський С. П., Гудима Д. А., Гришук О. В., Дудаш Т. І. Філософія права: проблеми та підходи: Навч. посіб. для студ. За заг. ред. П.М. Рабінович. Львів, 2005. 290 с.

17. Рабінович П. М. Основи теорії та філософії права: навч. посібник. Львів: Видавництво ЛОБФ «Медицина і право», 2021. 256 с.

18. Рабінович П. М. Філософія права: навчальний посібник в 5 ч. Львів: Галицький друкар. 2014. Ч. 1-2.: Філософія права. Гносеологія права. 232 с.

19. Радбрух Г. Філософія права: Пер.з нім. Київ: Тандем, 2006. 316 с.

20. Сливка С.С. Філософія права: навч. посібник. К: Атіка, 2012. 256 с.

21. Сливка С. С. Проблеми філософії права: навч. посіб. Харків: Право, 2015. 192 с.

22. Філософія права: Навч. посіб. / О.Г.Данільян, Л.Д.Байрачна, С.І.Максимов та ін.; за заг. ред. О. Г. Данильяна. Х.: Прапор, 2006. 272 с.

23. Філософія права: підручник. / О. Г. Данильян, О. П. Дзьобань, С. І. Максимов та ін.; за ред. О. Г. Данильяна. Харків: Право, 2017. 208 с.

24. Філософія прав людини / За редакції Ш. Госепата та Г. Ломана; Пер. з нім. О. Юдіна. К.: Ніка-Центр, 2008. 320 с.

25. Філософія права / За редакцією Джоела Фейнберга, Джулса Коулмена, Пер. з англ. П.Тарашук. К.: Видавництво Соломії Павличко «Основи», 2007. 1256 с.

26. Циппеліус Р. Філософія права: пер. з нім. К.: Тандем, 2000. 300 с.

27. Циппеліус Р. Юридична методологія. К. : Реферат, 2004. 176 с

Довідкова та хрестоматійна література з філософії права:

1. Бачинін В.А., Журавський В.С., Панов М.І. Філософія права: Словник. К.: Концерн «Видавничий дім» «Ін Юре», 2009. 408 с.

2. Великий енциклопедичний юридичний словник / НАН України; Інститут держави і права ім. В.М.Корецького / Ю.С. Шемшученко (ред.). К.: Юридична думка, 2007. 992 с.

3. Вовк В.М., Кравець В.М., Симон Ю.С. та ін. Словник основних термінів з філософських дисциплін. К.: КНУВС, 2006. 120 с.

4. Торяник В.М., Макушев П.В. Філософія права (в схемах та визначеннях): навчально-методичний посібник. Дніпро: ВД "Гельветика", 2019. 152 с.

5. Філософія права: хрестоматія: / сост.: Н. И. Панов, В. А. Бачинин, А. Д. Святоцкий; под ред. Н. И. Панова. К.: Ин Юре, 2002. 692 с.

Підручники та навчальні посібники з методології наукових досліджень:

1. Балинська О. М., Ященко В. А. Методологія сучасного правознавства: посібник / за заг. ред. О. М. Балинської. Львів: ЛьвДУВС, 2018. 372 с.

2. Білецький Б.Ф., Доброжанський О.В. Основи наукових досліджень: категорії, поняття, терміни, нормативні документи: навч. посіб.-довід. Чернівці: Технодрук, 2010. 380 с.

3. Білуха М. Т. Методологія наукових досліджень: підручник для бакалаврів, магістрантів і асп. екон. спец. вищ. навч. закл. освіти. К.: АБУ, 2002. 480 с.

4. Бобилев В.П., Іванов І.І., Пройдак Ю.С. Методологія та організація наукових досліджень: підручник. Дніпропетровськ: ІМА-пресс, 2014. 643 с.

5. Бостан С. К. Методологія сучасного правознавства: навчальний посібник для здобувачів ступеня вищої освіти «магістр права». Запоріжжя: ТОВ «КСК-Альянс», 2018. 152 с.

6. Вдовичин І. Методологія та організація наукових досліджень: навч. посіб. Львів: Вид-во Львів. комерц. акад., 2015. 247 с.

7. Гетманцева Н. Д. Методологія наукових досліджень: навч. посіб. К.: КНЕУ, 2009. 516 с.

8. Голіков В. А., Козьмініх М. А., Онищенко О. А. Методологія наукових досліджень: навч. посіб. Одеса: ОНМА, 2014. 163 с.

9. Зацерковний В.І., Тішаєв І.В., Демидов В.К. Методологія наукових досліджень: навч. посібник. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2017. 236 с.

10. Каламбет С. В. Методологія наукових досліджень: навчальний посібник. Дніпропетровськ: Герда, 2015. 192 с.
11. Кельман М. С. Юридична наука: проблеми методології: монографія. Тернопіль: ТЗОВ «Терно-граф», 2011. 492 с.
12. Клименко М. О., Фещенко В. П., Вознюк Н. М. Основи та методологія наукових досліджень: навч. посіб. К.: Аграр. освіта, 2010. 352 с.
13. Клименюк О.В. Методологія та методи наукового дослідження: навчальний посібник. К.: «Міленіум», 2005. 186 с.
14. Колесник О. Основи наукових досліджень. К.: Центр навч. літ., 2011. 144 с.
15. Корягін М.В., Чік М. Ю. Основи наукових досліджень: навч. посіб., 2-ге вид., переробл. і допов. Київ: Алерта, 2019. 490 с.
16. Медвідь В. Ю., Данько Ю. І., Коблянська І. І. Методологія та організація наукових досліджень (у структурно-логічних схемах і таблицях): навч. посіб. Суми: СНАУ, 2020. 220 с.
17. Методологія та організація наукових досліджень: навч. посіб. За ред. І. С. Добронравової (ч. 1), О. В. Руденко (ч. 2). К.: ВПЦ «Київський університет», 2018. 607 с.
18. Крушельницька О. В. Методологія та організація наукових досліджень: навч. посібник. К.: Кондор, 2009. 206 с.
19. Оборотов Ю.М., Завальнюк В.В., Овчиннікова А.П. Методологія та інноватика загальнотеоретичної юриспруденції. Одеса: Фенікс, 2019. 420 с.
20. Основи методології та організації наукових досліджень: Навч. посіб. для здобувачів вищої освіти, курсантів, аспірантів і ад'юнктів. За ред. А.С. Конверського. К.: Центр учбової літератури, 2010. 352 с.
21. Основи наукових досліджень: підручник. За ред. В.І. Саюк, Є.Р. Чернишової. К.: Педагогічна думка, 2012. 143 с.
22. Остапчук М. В., Рибак А. І., Ванюшкін О. С. Методологія та організація наукових досліджень: підручник. Одеса: Фенікс, 2014. 375 с.
23. Пашенко В.М. Методологія та методи наукових досліджень: навч. посіб. Ніжин: Аспект-Поліграф, 2009. 211 с.
24. Стеченко Д. М., Чмир О. С. Методологія наукових досліджень: підручник. 2 вид., перероб. і доп. К.: Знання, 2007. 317 с.
25. Шейко В. М., Кушнарєнко Н. М. Організація та методика науково-дослідницької діяльності: підручник. К.: Знання, 2011. 310 с.